

som sagt i de sidste Aar har ekspropriert til denne Nordbane, hvis Arealer ogsaa vare med i Kommissionens Raskuler, og det er opgivet mig, at Ekspropriationen for de forskellige Erhvervsejere er i det hele kommen til lavere Priser end dem, Kommissionsbetænkningen havde lagt til Grund. Altsaa op mod, men knapt 7 Millioner vil i Virkeligheden Værdien af de Arealer, som Regeringsforslaget kræver, repræsentere. Men samtidig giver det den gamle Banegaards Areal fuldstændig frit for Banegaardsbrug. Jeg skal der villig indrømme, at en Del, i øvrigt en mindre Del, af dette Areal har Kjøbenhavns Kommune Forfølsret til; det udgør 80,000 Kvadratalen, altsaa $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{5}$ af det hele. Men det bliver kun frit gennem det hele Anlæg, og jeg antager da, at da Anlægget maa siges at tage alle de berettigede Hensyn til Kjøbenhavns Kommune, vil det ogsaa berettigede denne Kommune til at kunne sige: Der er blandt andet et Offer, som vi kunne bringe for at faa denne Sag fremmet. I hvert Tilfælde bliver dette Areal frit ved Anlægget, og det, der saa bliver Tale om bliver frit til Salg, kan jeg nævne ligesom med Tal, da jeg har maalt det op. Jeg har endnu ikke faaet Regeringens store Plan, men saa meget har jeg set, at det stiller sig maaske endda lidt heldigere — eller kan gøre det — end efter Kommissionens Forslag. Naar man da der fradrager de Arealer, som ere nødvendige til Gadeanlæg, og naar man som Udgift lægger i rundeligt Maal, hvad disse Gader ville koste at anlægge baade med Brolægning, Kloaker o. s. v. og regner Salgsprisen til 32 Kr. pr. □ Al., tror jeg, de Herre ville indrømme, at det ikke er for højt regnet; thi det maa indrømmes, at det Areal ligger i en Grad centralt, som det vel er muligt; det ligger saaledes, at Hovedfærdselsveje næsten i alle mulige Retninger ville gaa derover. Fari-magsgade gaar derover, Studiestrædes Forlængelse vil gennem det kunne føres over til det store Vodroftkvarter, Gamle Kongevej gaar tværs derover, det ligger ud til Vesterbrogade, en af Hovedgaderne vender ud imod Søen, altsaa det ligger i den Grad heldig for Salg, at der næppe er nogen anden Grund, som, hvad enten Øjen udbiller sig i større eller mindre Grad, vil kunne sælges lettere, og den vil vist derfor sikkert altid kunne sælges omtrent til de Priser, jeg har nævnt, og den Indtægt, som derved kan opnaas, repræsenterer som en ren Nettoindtægt ca. $6\frac{1}{2}$ Million Kr. Det blev i Virkeligheden ogsaa erkendt af Kommissionen. Den siger, at den ikke vil stille det op, fordi den vil have rene Papirer,

den vil have Tilfagn fra Kjøbenhavns Kommune om, at den giver denne Ret fra sig, før den tager det med i Beregningen. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at man knytter den Betingelse til, at Kjøbenhavns Kommune gør det lille Offer, og derved kommer man saa netop til en absolut Balance over for Arealspørgsmaalet, saaledes at man kan sige, at Regeringsforslaget, naar det tages med — som det naturligvis bør — drejer sig om høist 24 Mill. Kr. (Modsigelse af N. Andersen [Distrikts Amtss Bde Valgfreds]). Det kan De paavise bagefter. Altsaa, dermed staar jeg nu ved denne Sum, som allerede, som den er, er ret skræmmende, men ogsaa i den vil der i Virkeligheden kunne ske en Reduktion. Thi medens man ikke efter det ærede Medlems Forslag fra Hestervig — man kan ogsaa falde det Oberst Hedemanns Forslag, eller hvad man helst vil — i Længden vil kunne udflyde Niveau-steringsspørgsmaalet, kan man i hvert Fald i en længere Mærskke udflyde, hvad der i Regeringsforslaget er sat i sidste Mærskke, og derved vil man i en længere Mærskke kunne vente med at udgive 2,400,000 Kr. Vi staa altsaa ikke nu for i Virkeligheden at skulle beslutte os for mere end $21\frac{1}{2}$ Mill. Kroner i alt. Men saa kommer endelig et andet Moment til, som jeg senere skal komme nærmere ind paa, og det er det, at Regeringens Forslag med Rette gaar ud fra, at der skal bygges en større Centralbanestation, end der fra Begyndelsen af behøves, og derved faar den til sin Raadighed Arealer, der i en længere Mærskke ikke behøves til Driften; det, jeg antager, det vil kunne blive, er 3—400,000 Kv. Al., som sikkert vil kunne forrente adskillige Millioner. De se altsaa, at man i hvert Tilfælde kommer ned til at skulle forrente — derom er jeg overbevist, naar man tager al Ting med — under 20 Millioner Kroner. Nu er det et Spørgsmaal, om der kan siges at blive væsentlig mindre at forrente, naar det ærede Medlems Forslag gennemføres. Jeg tvivler paa det; thi det ærede Medlem gif jo ud fra, at Spørgsmaalet skulde løses ikke blot for Behovet nu, men ogsaa for en overfluelig Fremtid, men saa vilde han ganske vist ikke blive staaende ved de Tal, han nævnte. Han kan begynde dermed, men der vil meget hurtigt og langt hurtigere end efter Regeringens Forslag komme ret bethdelige Arbejder til. Hvis han vil have en ordentlig Personstation derinde og befremme Tilgange fra de forskellige Baner, vil han ikke længe kunne beholde Værkstederne paa den Plads, de nu have. Jeg ønsker i alt Fald, at det skal kunne dokumenteres, før jeg tror det;